

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 72.

Tolvte Session.

36te Møde.

Fredagen den 30te November Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

F. Nielsen (forts.): For at antyde, hvorledes jeg vilde være villig til at imødekomme den høitærede Ministers Anke med Hensyn til den anden Afstemningspost, vil jeg her udtale, at jeg, naar Udvalget atter kommer sammen, vil foreslaae, at man skal tage under Overveielse, om man ikke efter de Ord: „Biskoppen, som har at søge Enighed tilveiebragt ved sin Mægling“, kunde sætte, at dersom denne Mægling ikke lykkes, indstilles Sagen til Ministeriet. Der vilde da være givet Ministeriet den Indflydelse, som det begjærer, og med det samme undgik man den Ubehagelighed, som er forekommet mig at ligge deri, at Biskoppen kun faaer eet Aars Indflydelse. Naar han kun skal have eet Aars Indflydelse, maa han hellere blot have denne Ret til at mægle og saa lade Sagen gaae til Ministeriets Afgjørelse. Naar den 4de Landstingsmand for 4de Kreds (Madvig) tog Fleertallets Forslag om Ophævelse af et Menighedsraad i Forsvar, saa var det med saadanne Modificationer, at jeg, naar de bleve noget bestemtere udtalte, vel kunde gaae ind derpaa. Det er nemlig forekommet mig, at selv om Loven udkom saaledes, som Udvalget har foreslaaet den, vilde en Ophævelse af et Menighedsraad ikke være gjort aldeles umulig. Loven udtaler sig da ikke derom, og den siger ingenlunde, at Ophævelse af Menighedsraad ikke er gjort aldeles umulig, thi

Loven siger ingenlunde, at hvor de engang ere blevne oprettede, skulle de vedblive at bestaae. Ogsaa naar Lovforslaget udkom uden nogen Bestemmelse om Ophævelsen, vilde man, hvor man maatte troe, at Menighedsraadet virkede til Skade, indstille til de høiere Autoriteters Afgjørelse, hvad der var at gjøre. Unægtelig kunde der, skjøndt jeg ikke ønsker det, indrykkes en Bestemmelse derom, men den maatte saa gives med samme Forsigtighed som Bestemmelsen om Dprettelsen, saa at der krævedes en fuldstændig Enighed desangaaende ogsaa med det Menighedsraad, som krævedes ophævet, og i manglende Fald Sagens Indstilling til Biskoppen og Ministeriet. Jeg vilde ikke ønske, at en Bestemmelse om Ophævelse kom ind i Loven for ikke at lokke til Dprettelsen af Menighedsraad ved, at man kunde sige: Det skeer kun til Prøve. Lad det være et alvorligt Skridt og fremstil ikke udtryffeligt en Udsigt til Ophævelse. Men skal der sættes en saadan Paragraph ind, maa det være saaledes, at det erholdes en Forvisning om, at Sagen nøie overveies og kommer til Biskoppens Erklæring og Ministeriets Afgjørelse.

Strøm: Det er noget længe siden, at de Ytringer faldt, jeg begjærede Ordet for at svare paa. Den 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Vorgen), som talte om, at hele Kirken historiske Udvikling førte Menighedsraad med sig, har nærmere forklaret det saaledes, at det hverken skulde være den lutherste eller den reformerte, men selve den christne Kirke i de første Tider. Det har jeg ikke troet, at Meningen var; thi at ville sammen-